

Cemile (Orhan Kemal'in "Cemile" adlı Romanı) **Açık**

Karakter Babası Malik Türkiye'ye göç ettiğinden beri kendisi ve abisi Sadri ile daha duygusal ve samimi bir ilişki içine giren Cemile, hassas bir kızdır. Emekçi, güçlü kadının simgesidir. Abisi Sadri ile ekmek derdine düşerler ve fabrikada çalışmaya başlarlar. Cemile on beş yaşlarında genç ve alımlıdır. Başı kapalı, kendine güveni olan biridir. Özellikle babasına ve abisine aşırı düşkündür. Küçük yaşta bir anne gibi evin tüm sorumluluğunu almak zorunda kalan Cemile, ev işlerini fabrika işleri ile birlikte başarı ile yürütür. Soğukkanlı ve yardımseverdir. Yozlaşmış, çıkarıcı, ahlaksız bireylerin arasında saf düşüncelerini ve merhametini korumaya çalışan Cemile, kendini beğenen Deveci tarafından kaçırılmaktan kurtulur. Zenginlikte, malda, mülkte gözü yoktur. Karşılıklı birbirilerini sevdikleri Necati ile evlilik yoluna girerek aradığı mutluluğa kavuşur.

Aktiviteler Yaşlı babasına bakmak, kimseye muhtaç olmamak için evde ve fabrikada çalışan Cemile, özverili biridir. Küçük yaşına rağmen su ısıtarak banyo ve çamaşır işlerinde tüm aileye yardımcı olur. Abisinin hastalığında ona bakar. İnek sağlar, evi temizler, babasının yaptığı yemekleri sofraya kurar. Ev sahibinin karısı doğum yaptığında ebe bulamayınca kendi doğurtur. Arkadaşları Güllü ve Halime arkadaş olup, genelde onlarla muhabbet eder. Alfabe öğrenmeye ilgisi olduğu için en küçük fırsatı kaçırmadan okuma yazma öğrenmeye çalışır.

ÖRNEK ANILAR

Sevgi Dolu Enerjisini sevgisi ile yansıtan genç kız, babasına ve abisine karşı büyük bir sevgi besler. Onlar hastalansa üzülür, onlar sevinse sevinir. Babasını severken içinden geldiği gibi sevgi dolu kelimeler türetmeyi ihmal etmez; “- Babilom benim, seker babilom... Kızkonu kimlere bırakacaksın? Kızkon ağlar sonra!”

Güçlü Babasının ve abisinin desteğini canı gönülden hisseden Cemile kendine güvenen, güçlü ve cesur bir kızdır. Hiçbir şekilde gözünü korkutan insanlardan da kavgalardan da korkup bir köşeye sinmez; “- Amaan... dedi, benim hiç kimseye eyvallahım yok arkadaşı! Kimmiş beni kolumdan tutup sürüdecek? Adamın alnını karışlarım! Kolumdan tutup sürdüreceklermiş... Yağma vardı, dağ başıydı burası... Bir insanın kendinden olmazsa hiç kimse bir şey yapamaz...”

Merhametli İhtiyar babasına saygı duyan onu kalpten seven Cemile, babasına karşı tüm evlatlık görevlerini eksiksiz yapmak ister. Babası sırtını keselemek için çağırıldığında tereddüt etmeden gidip babasının sırtını yıkar, merhametlidir; “Arkasını sabunlaması için babası alt evden seslendiği zaman Cemile'nin yüzü terden yıkanmış gibiydi. Kalktı, gitti, babasının arkasını kuvvetli kuvvetli sabunladı, kupkuru ihtiyarin fırlak kemikli sırtını avucuyla sıvazladı.”

Hassas Annesi öldükten sonra ihtiyar babasının buruşuk tenini gördükçe üzülen, onu uyurken dahi kaybetmekten korkan Cemile, duygusal ve hassas bir kıza dönüşür. Babasının ölmesini istemeyen Cemile ne zaman aklına böyle bir ihtimal gelse hıçkırıklara boğulur; “Hassas Onun için babası uyurken görse sanki ölmüş de yatıyor gibi geliyor, başlıyordu ağlamağa. Hele bir gece, babası camiye giderken ensesine dikkat etmişti... Nasıl da kurumuş, buruşmuştu! Babası namazdan dönünceye kadar yatağında ağlamıştı.”

Çalışkan Fabrikadaki işinden sonra hemen eve gelip ev işleri ile ilgilenen Cemile, kendini de eğitmek daha aydın bir çalışan kadın olmak adına alfabe öğrenir. Hiçbir anını boş geçirmemeye uğraşan Cemile için sinema gibi aktiviteler dahi işinden gücünden dolayı olanaksız gelir; “Bizim gibi gece-gündüz çalışınlar da görelim... İşten baş mı kaldırılabiliyoruz? Öyle olduğu halde, sırası geliyor iki lirayı iki kardeş zor tutuyoruz.”

Tok gözlü Maddi olanaksızlıklar nedeni ile çalışan Cemile, kendisini altınlarla dolduracak olan Halil ile evlenmek yerine aylıklı daha az maaşı da olsa Necati'yi tercih eder. Cemile gönlünün sesi ile tercihlerini yapar. İzzet Usta da Halil'e gereksiz yere Cemile ile ilgili hayal kurmamasını söyler, çünkü Cemile nicelerini tepmiştir; “- Kızın böyle şeylerde gözü yok. İsterse, senin yapacağının on mislini yapacaklar var... Amma istemiyor...”

Soğukkanlı Musa'nın karısı doğum yapacağı sırada ebe başka bir doğuma gittiği için iş komşu olarak Cemile'ye düşer. Cemile küçük yaşına rağmen korkmadan cesaretle çocuğu doğurtur. Elleri kan içinde kalır; “Az evvel tek başına doğurttuğu kadının, ev sahibi Musa'nın karısının yanına gitmek üzere merdivene hızla yürüdü.”

Heyecanlı Sevdiği Necati Cemile'yi görüp istemeleri için babaannelerini gönderir. Fakat Cemile evlerine gelen iki kadını görünce büyük heyecan duyar ve ne yaptığını bilemez hale gelir, dudaklarını yer ve eli ayağına dolaşır. Zira Necati'nin ailesi kıza kibirli yaklaşır ve beğenmezler; “Tekrar aklına kahve geldi. Geldi ama kahve nasıl pişerdi? Kafasını bir türlü toparlayamıyordu. Cezveye su koydu. Kibriti bulamadı bu sefer de... Hay aksi şeytan... Yalnız kibrit değil, şekerle kahve kavanozu da yukarıdaydı, çalar saatin bulunduğu rafta.”